

GRÍMA FÆR SPENNANDI VITJAN:

36 ung frá Humlebæk á vitjan í Føroyum

Sprettandi blómur, jarmandi smálomb, látandi fuglar og brosandir smábørn! Hetta eru tekin um tað lívgandi summarið, sum nú hevur latið land og fólk úr tí dvalabúna, ið veturin við sínum kulda og kava, regni og vindi klæðir okkum í. Hetta eru rørsur, ið ruðda slóð fyrri árstíð, sum vit øll so spent hava bíðað eftir.

Og tað eru eisini onnur tekin! Fremmandafólk, sum vitja henda vegin, bera boð um tað heitari og ljósari tíðina, sum nú hevur fastatøkur á øllum lívandi. Tað eru skúlabørn, sum hava spart sær pening saman til eina Føroyaferð, tað eru einstaklingar, familjur, ferðaløg, politikarar, ráðharrar og eisini listarfólk sum í hesi tíð leita sær henda vegin.

Summarið er tann tíðin, tá eisini vit, ið á hesum klettum bágva, leggja dagliga arbeiði frá okkum eina løtu og halda frí. Henda tíðin kann brúkast til so mangt. Onkur velur at leita burt til hitan fyrri at lata sólstrálurnar sleikja og grøða tey sár, sum stríð og strev hevur sett á líkna og sál. Onnur aftur velja at síggja og njóta tað sítt egna land.

Eisini fremmandafólkini koma higar fyrri at brúka frítíðina til at hvíla seg í og uppliva nakað nýtt. Tey vilja sleppa at lukta angan av tí grøna græsinum, hoyra veingjasuð frá bjargafugli og tosa við fólk ið her býr.

MEN - tað eru eisini tey fremmandafólk, sum koma higar í hesi ljósu og heitu árstíð fyrri ikki bert at taka til sín og njóta - men harafturímóti geva nakað - lata okkum fáa lut í royndum og tønkum teirra.

Hóast mong av okkum kortini vilja sleppa at "kobla" frá og einki hava at hugsa um eina løtu, so er tað kortini spurningurin, um vit ikki kortini áttu at brúkt ein part av okkara frítíð til at kunna okkum við ta stöðu, tann veruleika, sum menniskjuni og heimurin eru í í dag. Tað er tí spurningurin um vit ikki eiga at taka ímóti teimum tilboðum, sum gevast í summarfrítíðini.

EITT av hesum tilboðum gerst veruleiki komandi vikuskifti. Tað er danski leikbólkurin, Ragnarock sum vitjar í Føroyum í nakrar dagar. Bólkurin fer at framføra leik, sum tekur upp evni, ið viðkoma okkum øllum:

eintáttan í samfelagnum, bólkatrýst, kúgván av tí einstaka, vald, hermál, deyða, kærleik - a og annað við.

Hetta er eingin vanligur leikbólkur, sum vitjar. Tað eru 36 ung millum 13 og 20 ár frá Humlebæk

Ungdomsskole, sum skulu framføra leikin: "Samanhald spjæðir" (Sammenhold giver splid).

Hesin leikurin fer fram í einum framtíðarsamfelag, har øll hava tað gott. Har er einki arbeiðsloysi, øll iðka ítrótt, og tey ungu hava nógv tilboð um undirhald. Tað letur til, at alt stendur væl til, men hvat goymir seg undir tí vøkru skráðuni?

Ikki einans innihaldið vekur forvitni og áhuga. Eisini máttin leikurin verður framfördur uppá gerð áskoðaran til ein part av honum. Hann er bygdur upp sum totalteatur tvs. at leikurin ikki bert fer fram á pallinum men allastaðni í rúminum, og áskoðararnir koma ikki bert at hyggja at men eisini vera við í leikinum.

Leikurin fer fram í tveimum rúmunum. Áskoðarin kemur inn í tann fyrsta salin, sum er gjørdur sum eitt bíðirúm. Har visir hann atgongumerki og fær síðani eitt visum og eina ferðabrochure til tað landið, hann skal "ferðast" í. Síðani gongur hann inn í hitt rúmið gjøgnum eina stóra slangu úr svørtum tilfari - tað er her at sjálvur leikurin fer fram. Endamálið er at áskoðarin skal kenna á sær, at hann er á plássinum, har leikur fer fram - eins og leikararnir gera tað.

Donsk bløð hava givið leikunum hjá Ragnarock sera positiva umrøðu. Yvirskriftirnar hava verið: "Underholdende og lærerigt", "Nok en fuldtraffer for Ragnarock" og "De har gjort det igen i Humlebæk".

Leikurin er annars kritiskur, men hann berð - reiðir ikki við ávísnum loysnum. Tað er upp til hvønn einstakan at tulka tær meiningar, sum koma fram í leikinum. Tær eru ikki politiskar í ein ávisan rætning. Tað verður hugsað bæði um tey, sum halda, at okkara samfelag í ov stóran mun dyrkar elituna - og tey, sum halda, at ov lítið pláss er fyri einstaklinginum at koma fram.

Við hesum leikinum ynskja tey leikandi at vekja á áskoðaran og at fáa hann at hugsa meira um tað samfelag vit liva í og at taka stöðu til, um hann vil vera við til at gera hetta samfelag betri til at liva í.

Tveir av sangnum í leikinum siga okkum meira enn orð og umrøða av innihaldinum. Sangurin "Stilhed før Stormen" ljóðar: "Vi kan ændre noget, hvis vi vil, der skal ikke spildes tid. Folk må vækkes, åbne øjnene. Vi har sovet længe nok". Og endasangurin í leikinum ljóðar: "Man kan øve vold på dine tanker/så du handler som de andre/ Man kan skræmme, man kan true/man kan tvinge mange sjæle/Du er nem at slå ihjel/men kæmp for din sag alligevel/for drømmen om en bedre verden/kan ingen kvæle."

Framhald á síðu 15

Danskur ungdomur framførir sjónleik. Henda vitjan verður uttan iva til stórt dagn fyrri okkara egnu ungu leikarar

